

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17620/2022
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Катић адвокат из ..., против тужене „Addiko Bank“ а.д. Београд, коју заступа Урош Алексић адвокат из ..., и умешача ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Катић адвокат из ..., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4149/21 од 08.12.2021. године, на седници одржаној 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4149/21 од 08.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4149/21 од 08.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4149/21 од 08.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ваљевоу П 2048/20 од 08.03.2021. године којом је утврђено да је недопуштено извршење у предмету Основног суда у Ваљевоу И 388/11 на надограђеном спрату - стан бр.1 у површини од 142м² и наткривени трем – пасаж евидентиран у л.н. .. к.о. Ваљево, као стан на улазу бр. 1 у приземљу згарде у површини од 38м², све постојеће на к.п. .. к.о. Ваљево у саставу стамбеног објекта у Улици ... бр. ..., што је тужена дужна трпети, и тужена обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 72.600,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија), са предлогом да се ревизија сматра дозвољеном и усвоји.

Посебна ревизија је, према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у

даљем тексту: ЗПП) у вези с одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, о коме одлучује Врховни суд, ценећи да ли постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је на надограђеном спрату стамбеног објекта у Улици ... бр. ... стану бр. 1 површине 142м² и наткривеном трему – пасаж евидентиран као стан на улазу бр. 1 у приземљу зграде површине 38м² на к.п. ..., све уписано у л.н. .. к.о. Ваљево, недопуштено извршење које се спроводи пред Основним судом у Ваљево у предмету И 388/11 против извршног дужника, овде умешача ББ, ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца, овде тужене банке. Према становишту нижестепених судова, тужилца у конкретном случају има право које спречава извршење на непокретностима које су предмет извршења, јер је постала земљишно-књижни власник непокретности 21.11.2005. године, пре закључења споразума о обезбеђењу потраживања тужене банке према умешачу ББ по кредиту одобреном 20.12.2005. године, обезбеђеном хипотеком на предметној непокретности 26.12.2005. године, те тужилца није дужна да трпи да се непокретности које су предмет ове тужбе продају ради намирења тужене.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са правним ставовима израженим у одлукама ревизијског суда донетим у чињенично и правно сличним ситуацијама, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, нити ради разматрања питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе новог тумачења права. Уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке, којима је на други начин одлучено у погледу истог или сличног чињеничног и правног односа, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначењем судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради утврђења недопустивости извршења поднета је 12.09.2019. године. Вредност предмета спора је у тужби означена износом од 20.000,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена, те је одбачена другим ставом изреке овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**